

deks antama. Kül ta hellsas Samu-
elit, ja mitme hea ja lēbbusa sannaga
pūdis ta feik jállz heaks tehha, mis ta
oll pahhaste teinud; agga nūud ei ait-
vad ennam ühtegi, fest Samuel näggi
ja tundis kül, et se ülestunnistamisse
ja andeks pallumisse assi wād silma
firjuks olli, mis ühhest sallalikust ja
kawvalast süddamest olli ülesrākitud.
Saul pallus kül Samuelit, et ta piddi
ni hea ollema ja temma jure jáma, ag-
ga trine ei tahtnud mitte jáda, ta pid-
di ja piddi funninga jurest árraminne-
ma; kui ta siis olli minnemas, siis hak-
kas Saul ta fue ðlmast finni, nenda et
se lōhfi kātrises; Samuel ütles sepår-
rast temma wästo, et nenda kui ta tem-
ma kubे lōhfi kārristanud, et sedda mō-
da ka temma funningriik piddi sama
temma suggu kārest árratvoetud ja ühhe-
teisele antud, kes piddi parrem ollema
tem-

temmasti; Jummala nou piddi kül siis
jáma siema se asja pärast; fest Za-
ep olle mitte innimeñe, et ta peaks kah-
hetsema sedda nou, mis ta wōtnud in-
nimõssegä tehha, kui ta ükskord nāinud
kuid a teiskorda se luggu parremaks ei
sage, et Za piddi teist nou wōtna, fest
ta näggi sün, et sedda parrandamisse
asja ep olnud lota.

Nende funninga allandliefude pal-
wette pärast läks Samuel oñeti Sau-
liga senna, kuhho temma läks; kui ta
nūud senna sanud, ütles temma funnin-
ga wästo, et ta piddi lajma sedda Al-
maleki funningast Agagi ta ette tua, se-
samma tulli siis ni röömsaste Samuelsi
jure, diete kui ei olleks temmal farta üh-
tegi, et ta kül teādis, et temmale nūud
piddi ots peale tullemia, ta ütles wāid:
Lõesse, surma fibbedus on minnust árra-
lahfunud. Kui ta siis sai Samuelsi ette,
): (5 siis